

„Nem vagyok hajlandó langyos vízben pancsikolni!”

Ismét a sikeredző, Pozsgay Zsolt irányítja a Szeged SC vízilabdacsapatának munkáját

Amikor hat éve ilyentálynak először készítettem interjút a Szegedre szerződött Pozsgay Zsolttal, így éreztem: „Ahogy betettem a lábam a városba, attól a perctől szegedinek érzem, vallom magam, s csak az érdekel, hogy a csapat minél jobb legyen, minél többet fejlődjön!” Hogy mindezt mennyire komolyan gondolta, a szavaknál ékeesebben bizonyítják az eredmények.

Most ismét visszatért Szegedre, vagy ahogyan ő mondta: „Hazajöttem...” Mert úgy érzi, a Tisza-parti város neki is „hazája”, ahova – mint nemrég nyilatkozta lapunknak – mindig jó szívvel, jó barátok közé jön.

Hol máshol elevenítettük volna fel a múltat, mint az újszegedi Sportuszodában, ahol természetesen elképzeléseiről, a jövőről is szót ejtettünk.

Roppant fontos számomra, hogy él bennem egy bizonyos folytonosság, nem a nulláról kell kezdenem itteni munkámat, hiszen sok embert ismerek, sokan ismernek engem is... – telepedtünk a medence széléről árnyékot, no meg egy üvegni hűvös sört remélve a „Sziveri trió” büfjébe, ahol a „Doktor úr” és Béla készségesen prezentálta az üdítő nektárt. – Amit még igen lényegesnek tartok, alaposan kicserélődött a csapat, így tehát elég új vagyok ahhoz, hogy a játékról alkotott felfogással tudjam rázni a pólósokat. Hiszem, eredményeink által a szakosztály képes lesz feltornázni magát oda, ahova való. Mindenképpen fontos és hasznos, hogy ifjúsági és junior Európa-bajnok valamint világbajnoki bronzérmes pólósok játszanak a csapatban. Rajtuk kívül vannak még olyan fiatalok is, akiket nem sok választott el attól, hogy bekerüljenek a válogatottakba. Úgy érzem, és ez másik érve – ami ugyancsak döntő és segítheti a megújulást –, a legutóbbi nem éppen jó helyezések felkelthetik azokat az ambíciókat, amik hiányoztak az elmúlt bajnoki évben. Ha ezt sikerül elérnünk, biztos, hogy megint lesznek parázshangulatú mérkőzések, melyek milliójukkal visszacsalogatják a közönséget az uszodába.

– A gondok eredője aligha csak a megfelelő hangulat, inkább a pénz hiányában keresendő. Bizonyára tisztában vagy vele, a klub, így a szakosztály sem dűskál anyagiakban...

– Tudomásom van róla, hogy a korábbi támogatási forma, szponzorálási lehetőség megszűnt. Mégsem hiszem, hogy mindenki becsukja a szemét, mást ne mondjak, jó néhányan máris jelezték, kisebb-nagyobb „adományokkal” szeretnének segíteni az utánpótláson, de a felnőtt csapatban. Nagyon remélem, a helyi önkormányzat belátja, milyen komoly dolog az élsport, és hogy mennyire nem lehet eltekinteni támogatásától! Részemről egyet értek azzal, hogy az utánpótlás-nevelés az elsődleges, de azzal már nem, hogy csak azt kell és szabad finanszírozni. Mert kérem én, ha nincs példakép, történetesen felnőtt csapat, akkor egy-egy felnőtt ifjú tehetség vajon hol sportol majd, kinek neveltük éveken át? Szerintem a kettő szétválaszthatatlan, párhuzamként kezelendő. Ez az uszoda, illetve szakosztály nagyon jó példa arra, mily magas szinten foglalkoznak az utánpótlással, tehát van miért támogatni. Éppen ezért tartom nevetésnek azt a huzavonát, ami a támogatás körül zajlik ebben a városban. Addig húzzák-halasztják annak a kevés pénznek az odaítélését, amíg majd nem lesz kinek adniuk... Csodálkozom egyes itteni képviselők sportellenes szemléletén, azon, hogy nem látják be, mennyit ártnak Szeged sportéletének. Más városokban, a lélekszámhoz, a település nagyságához viszonyítva sokkal, de sokkal többet szavaztak meg a sport támogatására, mint amennyin Szegeden vitatkoznak. Nevetésséges, hogy például Hódmezővásárhelyen időben, nagyságrendileg is több pénzt adtak a sportra, mint itt szándékoznak adni...

– Mielőtt belebonyolódnánk az önkormányzat igencsak vitatható nézeteinek boncolgatásába, térjünk vissza a vízilabdához. A szerződésed szentesítése előtt bizonyára pontostottátok az egymással szembeni elvárásokat. A csapatot például hanyadik helyre illene vezélned?

Legdicsebb bajnoki eredményét két éve, Pozsgay Zsolt vezetőedző irányításával érte el a Szeged SC vízilabdacsapata, amikor is bronzérmesként végzett a tapasztalt „öregekből” és a tehetséges, lelkes fiatalokból mixelt társaság. Azonban a harmadik hely sem volt elég ahhoz, hogy Szegeden maradjon a kiváló szakember, aki fájó szívvel és keserű szájjal távozott. Déli szomszédainknál, a horvátországi a Sibenik Solarisnál folytatta munkáját, a zömmel 15–16 éves (!) pólósokból álló, szép reményekre jogosító együttese 9. helyen végzett a bajnoki csatározásban.

Időközben kitört háború, tarthatatlanná vált helyzete, így tavaly nyáron kénytelen volt búcsút mondani az esetleges több évre szóló szerződésnek. Közelebb a határhoz, Becsere tette át működésének székhelyét, ahol az utánpótlással és a női csapattal foglalkozott. Nemrég kecsesetű ajánlatot kapott, mégpedig azt, hogy legyen hosszabb ideig szakvezetője a nemzetközi porondra kijutott becei felnőtt gárdának! Megtisztelő felkérés, csak hogy még most is dúl háború, ezáltal óriási létbizonytalanság uralkodik a klubnál is, ezért aztán úgy határozott, inkább hazajön...

„Nem lesz itt baj, gyerekek!” – jelzi derűlátóan a Szegedre visszatért Pozsgay Zsolt. (Fotó: Nagy László)

– Egy ilyen csapattól nagy-szerű eredmény lenne, ha beverekdné magát az első hat közé, konkrétan hatodik-ként végezne. Jelenleg a nem fővárosiak közül, meglátásom szerint, megint Szegednek van a legnagyobb esélye arra, hogy elnyerje a vidék legjobbja címet. Budapesten óriási a konkurencia, hiszen a BEK- és a KEK-küzdelmek mellett még két helyet kapnak külföldi kupákban való indulásra. Ma még csak álom, hogy a vidéki vízilabdázás képes lenne oly-

nagy mértékben ellensúlyozni a Budapest-centrikusságot, mint ahogyan kézilabdában, kosárlabdában és a röplabdában. A mi csapatunknak, – amelyben hat gimnazista (!) szerepel majd –, mint jeleztem, van lehetősége az előrelépésre. A junior Európa-bajnok Fodor Rajmund harmadikos, Molnár Tamás negyedik, ifj. Halász Miklós és Mód Péter is gimnazista még, de a többiek is első- és másodéves egyetemisták.

– Hallgatva a felsorolást,

még véletlenül sem említettél idősebb játékosot...

– Hadd folytassam azzal, az én pólózárról alkotott szemléletemben mindig a játékosok képességeinek kiegyenlítése volt és lesz a lényeges. Ha valaki a munkahelyi vagy egyéb elfoglaltsága miatt nincs tökéletes kondícióban, de más tekintetben meg kiváló, mindenképpen szerephez jut! Vegyük például Török Bélát! Tőle nem kérem, kérhetem azt, hogy annyit és úgy ússzon, mint egy tőle merőben más alkatú fiatal. Felesleges és nem is kell fiatalokról meg öregekről beszélni. Neki is meg társainak is más-más lesz a tennivalójuk, és ha ezek a feladatkörök jól kiegészítik egymást, akkor mi nyerők leszünk, aminek a csapat látja majd hasznát. Akik most kulcsjátékosoknak nevezhetők, azokkal leültem beszélgetni, hogy mondják el, vállalják-e velem a munkát? Közöltem mindenkivel, jómagam nem vagyok hajlandó egy 9. helyért gürizni! Nem nagyképszerűségi mondatja velem ezt, de azt nem vállalom, hogy langyos vízben pancsikoljunk! Tisztában vagyok az anyagi lehetőségekkel, ezért dolgoztam ki azt a szisztémát, mely szerint amatőr fizetést, ám, magasabb szintű, progresszív eredményességi juttatást kapnak a játékosok. Ezt a klubvezetés is elfogadta.

– Sok mindenről szót ejtettünk már, csak éppen arról nem, hány éves szerződést írtál alá a klubhoz?

– Gyakorlatilag egy plusz egy évet vállaltam. Ez valójában azt jelenti, hogy a bajnokság végén – ha egyik félnek sincs kifogása a másik ellen – még egy évet aláírok. Ha viszont bármelyikünknek akad valami kifogása, akkor szakítunk. Nézd, amennyiben anyagilag nem találok meg a számításom, mert túl sok a fiatal és velük nem tudjuk teljesíteni a prémiumfeltételeket, akkor nekem tovább kell állnom. Az is előfordulhat, hogy a szakosztály – ezért vagy azért – nem tart majd igényt a munkámra. Haragudni azonban akkor sincs miért, mert levele így egyeztünk meg.

– Ahogyan én ismerlek, jövő ilyenkor is te ülsz a Szeged SC pólósoinak kispadján...

– Céljaim elérésére, ezekkel a fiatalokkal, legalább két évre van szükségem... Ha minden összejön, nem mindennapi meglepetésben részesülnek a gyerekek, olyan olimpiai bajnokkal játszhatnak egy csapatban, akinek az édesapja is olimpiai bajnok! Ne törd a fejed, elárulom kiról van szó, az ex-szovjet vízilabdásról, Grisinről, aki Sibenikben kedvenc játékosom volt...

– Grisin tehát jön(ne), Szabó Zoltán pedig – a „zuhanytrádó” szerint – távozni készül... Igaz lenne a hír?

– Anyagiak vannak a háttérben, bár nem jelentős összegről van szó. Neki, pontosan az alapelvből kiindulva – viszonylag alacsony alapfizetés, viszonylag magas prémium – kevesebb fizetést ajánlottak, mit előzőleg kapott, holott azt a korábbi elismerést játékaival harcolta ki. Az úgynevezett meccspénzzel kiegyenlíthető ez a különbség, de erre semmiféle garancia nincs. Jómagam is azon vagyok, hogy megnyugtatóan rendeződjön ez a kérdés, mert megoldható. Részemről nagyon szeretném, ha maradna! Ha már a jövőmenésről beszélgetünk elmondanám, ifjabb Lihótzky Károly befejezte főiskolai tanulmányait Szolnokon, hazafelé tart. Remélem, ő is erősege, hasznos játékos lesz csapataunknak. Annyit tennék még az elmondottakhoz, hogy végtelenül boldog vagyok, rendkívül jó érzés, hogy azok a fiatal gyerekek, akiknek számbontogatását itteni edzősködése alatt már láttam, Európa-bajnokként öregbítették újból a szegedi pólózás hírnevét. Ezért nevelődzőiknek ezúton is gratulálok és szívből kívánom nekik, továbbra is ilyen sikerek koronázzák áldozatos munkájukat. Ha az elkövetkezendőkben is ilyen ütemben és ennyi tehetséget nevelnek, nem kell félnie a jövőtől a szegedi vízilabdázásnak!

GYÜRKI ERNŐ

Karpov Szegeden!

Meglepetések nélkül kezdődött meg az első Fesztivál Kupa, nemzetközi nyílt sakkverseny. A legutolsó pillanatban érkezett meg a kiűnő orosz Alexandr Karpov, az exvilágbajnok névrokona, aki állandó résztvevője a magyar versenyeknek, itt is az egyik esélyes. Az első fordulóban nem született egyetlen meglepetés sem, nemzetközi érték-számmal nem rendelkező sakkozó nem győzött FIDE-Elős ellenfél ellen.

Eredmények: Blázsik Z.–Eismont Oleg 2410 (orosz) 0:1, Zemerov Vlagyimir 2340 (orosz)–Boda A. 1:0, Csikós M.–ifj. Szöllösi L. 2325 döntetlen, Karpov A. 2320 (orosz)–Csizmadia L. 1:0, Farkas J.–Berebora F. 2280 0:1, Csala J. 2275–Fodor G. 1:0, Götz Andreas (német)–Bajusz Gy. 2260 0:1, Bagonyai A. 2255–Kovács A. 1:0, Papp L.–Haas Vilhalm 2240 (német) döntetlen, Rausz A. 2225–Somló B. 1:0, Tamás N.–dr. Berecz A. 2215 0:1, Szűcs G. 2215–Veres döntetlen, Zakariás D.–Barát J. 1:0.

A forduló naponta délután fél kettőkor kezdődnek Szegeden, a Gedő Általános Iskolában.

BLÁZSIK ZOLTÁN

Olimpia után Kaló Sándor a szövetségi kapitány

A világbajnoki hatodik helyezett magyar férfi kézilabda-válogatott szerdán délelőtt repült Barcelonába. Az utazás előestéjén a kerettagok és a szakvezetők vacsorára voltak hivatalosak a Sas Club Hotelbe, ahol Roland Seidl, az együttest szponzoráló Internationale Sport Agentur egyik vezetője látta vendégül őket.

Elsőként Jakab Lajos, a szövetség főtítkára kívánt sok sikert az olimpiai szerepléshez, majd csatlakozott hozzá Roland Seidl is. Az osztrák üzletember bejelentette, hogy a válogatott valamennyi tagja és a szakvezetők egy-egy értékes Seiko karórát kapnak jutalmul, amennyiben az 1–4. hely valamelyikén végeznek Spanyolországban. A csapat legjobbja – másodmagával – egyhetes ausztriai társasutazáson vehet részt.

Jakab Lajos az alkalmat megragadva hozta nyilvánosságra, hogy az olimpia után leköszönő szövetségi kapitány, Joósz Attila helyét Kaló Sándor foglalja el. A 48 éves szakember a vacsora közben villáminterjút adott az MTI munkatársának.

Mikor lép életbe megbízatása?

– Augusztus 15-től veszem át a válogatott irányítását, de az első közös foglalkozásokra valószínűleg csak októberben kerül sor. Persze addig sem fogok télenkedni, sorra járom majd a csapatokat, figyelemmel követem a bajnoki találkozókat.

Hány éves megállapodást kötöttek?

– A szerződés egyelőre egy évre szól, de a jövő tavaszi világbajnokság után ismét tárgyalászatulhoz ülünk, s megvitátjuk, hogyan

tovább. Egy év mindenképpen kell ahhoz, hogy még alaposabban megismerjük egymást.

Ki lesz a segítője?

– A világválogatott kapus, Bartalos. Ő kuvaiti szerződést utasított vissza a válogatott kedvéért. Egyébként ő sem újonc az együttesnél, mert júniustól részt vett a legjobbak felkészítésében.

Milyen célkitűzésekkel vág a nagy feladatnak?

– A legfontosabb, hogy eredményesen szerepeljünk a svédországi világbajnokságon, s biztosítsuk helyünket az 1995-ös izlandi vb-re. Ez csak úgy sikerülhet, ha mindenki vállalja a ráeső részt, ezért is kértem egyhetes gondolkodási időt, s az igen kimondása előtt ezért tárgyaltam a külföldön szereplő legértékesebb játékosokkal. Miután ők biztosították támogatásukról, örömmel vállaltam a megbízást.

Kaló Sándor 20 évig kézilabdázott Tatabányán, ahol bajnoki aranyérmeket, kupagyőzelmeket szerzett. Közben 153 alkalommal a válogatottban is szóhoz jutott. Edzői pályafutását Tatabányán kezdte, onnan Veszprémbe, majd Várpalotára vezetett az útja. A legutóbbi bajnokságban a bányászváros csapatát a negyedik helyhez segítette. Egy év óta Joósz Attila segítője a válogatottnál, ahova tulajdonképpen visszatért, hiszen a 80-as évek első felében két esztendőn keresztül Kovács László szövetségi kapitány mellett tevékenykedett. Kaló Sándor a jövőben is Veszprémbe lakik majd, s főállásban lesz a válogatott szövetségi kapitánya.

Volfordék

nem nyugszanak bele...

Levél és demonstráció – a versenyért

SZOL-TEST Klub
6726 Szeged, Csanádi u. 15.

Szegedi Rendőrkapitányság
Közrendvédelmi és Közlekedési
Osztály
Szeged, Párizsi krt. 18–22.

Tárgy: demonstráció-tartási engedély kérelem

Tisztelt Osztályvezető Úr!

Klubunk 1991. augusztus 1.-én 15 illetve 16 órai kezdettel a Városi Sportuszoda és a Liga u.–Népkert sor–Temesvári krt.–Szekely sor által határolt útvonalon a triatlon sport (nonstop úszás, kerékpározás, futás) szabályainak betartásával demonstrációt kíván rendezni.

Ezúton kívánunk tiltakozni a Szeged M. J. Város Polgármesteri Hivatalának június 30-án kelt állásfoglalása ellen,

melyben a hagyományos útvonalakon lebonyolított 4. Triatlon Dayt, a 9. PICK Kupa nemzetközi utcai futóversenyt és az 5. jelmezes szilveszteri futást a belvárosból kitiiltotta. Együttal fel kívánjuk hívni a lakosság figyelmét a város egészséges működéséhez nélkülözhetetlen közlekedési eszközök használatára.

Szeged, 1992. július 24.

Tisztelettel:
Volford László
klubtitkár